

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

«Εργαστήριο Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας»

ΕΙΚΟΝΟΛΟΓΙΚΗ

Εργαστη-
ριακές

Σημει-
ώσεις

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ • ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

Λεωφ. Φυλῆς 18, Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς

Ἀριθμός τεύχους 28

Ἰούνιος - Αὐγούστος 2021

Τὸ θαῦμα τῆς Παναγίας Τριχερούσης στὸν Πρόμαχο
τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων Ὁσιο Ἰωάννη Δαμασκηνὸ

Ο Ὁσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἔζησε στὰ χρόνια τῆς βασιλείας Λέοντος Γ' τοῦ Ἰσαύρου (717-741), καθὼς καὶ τοῦ διαδόχου του Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

Πατρίδα του ἦταν ἡ Δαμασκὸς τῆς Συρίας, ἔδρα τότε τοῦ ἀραβικοῦ Χαλιφάτου. Ὁ πατέρας του Σέργιος ἦταν ὑπουργὸς στὴν κυβέρνηση τοῦ Χαλίφη, ὑπεύθυνος γιὰ τὶς ὑποθέσεις τῶν Χριστιανῶν.

Ο Ὁσιος ἀκολούθησε τὶς ἐγκύκλιες σπουδὲς κοντὰ στὸν σοφὸ

δάσκαλο Κοσμά, αἰχμάλωτο ἑλληνα Μοναχὸ ἀπὸ τὴν Ἰταλία. Μὲ τὴν ὀξύνοια καὶ ἐπιμέλειά του ἀπέκτησε σύντομα ἄρτια παιδεία, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ συγγράμματά του.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του, γίνεται κι αὐτὸς πρωτοσύμβουλος στὴν ὑπηρεσία τοῦ Χαλιφάτου. Μὲ τὴν κήρυξη τῆς εἰκονομαχίας ἀπὸ τὸν Λέοντα Ἰσαυρο, ὁ Ἰωάννης ἀποδύεται μὲ τὴν πέννα του στὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων. Μὲ τὴν «μάχαιρα τοῦ Πνεύματος» στηλιτεύει τὸ δόγμα τοῦ Λέοντος. Τεκμηριώνει τὶς θέσεις του μὲ θεολογικὲς ἀποδείξεις, ἱστορικὰ στοιχεῖα καὶ ἀγιολογικὰ παραδείγματα, καὶ ἀποκαλεῖ τοὺς εἰκονομάχους αἰρετικούς καὶ ἀντίθεους.

Ο Λέων θέλησε νὰ τὸν ἐκδικηθεῖ. Πλαστογραφεῖ λοιπὸν μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννη καὶ τὴν στέλνει στὸν Χαλίφη τῆς Δαμασκοῦ. Μ' αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴ ζητοῦσε τάχα ὁ Ὁσιος ἀπὸ τὸν βασιλιὰ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ Χαλιφάτου.

Ο Χαλίφης, ὀργισμένος, καλεῖ τὸν Ἰωάννη καί, χωρὶς νὰ τοῦ ἐπιτρέψει ν' ἀπολογηθεῖ, διατάζει νὰ τοῦ κόψουν τὸ δεξιὸ χέρι.

Ὁ Αὐγουστος, στήν Ἑλλάδα,
δέν εἶναι ἀπλᾶ ἓνας ἀκόμη μήνας...

Εἶναι ὁ μήνας τῆς Παναγιᾶς!...

Εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν Ἑλλήνων, γιὰ τὴν Παναγία...
Εἶναι ἡ δίψα τῶν Πιστῶν, γιὰ τὸ βλέμμα Της...

Εἶναι ἡ δοξολογία
γιὰ τὸν ὠκεανὸ τῆς

Εἶναι ἡ παράκληση
γιὰ τὴν ὀλοφώτεινη

Εἶναι ἡ μέθη τῶν ἀστεριῶν, ἀπὸ τὸ πέ-

τῆς θάλασσας,
ταπείνωσής Της...

τοῦ Ἥλιου,

σιωπὴ Της...

ρασμά Της...

Εἶναι τὸ ἀντίο τοῦ καύ-
μπροστὰ στήν δροσιὰ τῆς παρουσίας Της...

Εἶναι ἡ εὐωδία τῶν προσευχῶν, στὸ Ὄνομά Της...

Εἶναι ἡ νέκρωση τοῦ θανάτου
καὶ ἡ ἀνάστασις τῆς ψυχῆς μας...

Εἶναι ἡ μελωδία τῶν παρακλήσεων μας,
πρὸς τὴν Δέσποινα τῆς σιωπῆς...

Ὁ Αὐγουστος εἶναι ἡ ἐνσάρκωση
τῆς ἁδολῆς, θυσιαστικῆς ἀγάπης...

Εἶναι τὸ ἀντίο τῆς μιζέριας μας,
τῆς πνευματικῆς μας φτώχειας
καὶ τὸ καλωσόρισμα τῆς ἀρχοντιᾶς Της...

Εἶναι ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ παρηγορία
στῆς ψυχῆς μας τὰ δειλὰ καὶ ἀβέβαια βήματα...

Εἶναι μία, ἀπὸ ρυπαρῶν χειλέων, παράκληση:
Ἄχραντε Θεοτόκε, ...πρέσβευε διηνεκῶς,
περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης
προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν Σου!...

«Ἡ Εἰκόνα ὡς «ἔσοπτρον» τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ μέσου τῆς τεχνοτροπίας της»

Μέρος Β΄

Εἰσήγησις, τοῦ Ἀγιογράφου κ. Φιλίππου Μαρκοπούλου,
κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἐκθέσεως Ὁρθοδόξου Ἀγιογραφίας
«Εἰκόνα καὶ Ἐλπίδα: Τὸ Κολιμπρὶ καὶ ἡ Εὐθύνη μας»,
στὸ Δημοτικὸ Ὡδεῖο Φυλῆς, στὰ Ἄνω Λιόσια Ἀττικῆς

Σάββατο 18.11/1.12.2012

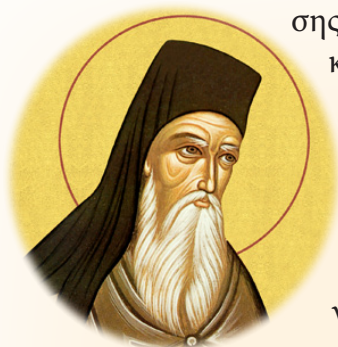
...Ὡς πρὸς τὸ χρῶμα του, τὸ χρυσὸ βρίσκεται ἐπίσης, στὴν περιοχή τοῦ κίτρινου. **Τὸ** λέω αὐτό, διότι -σὰς θυμίζω-, τὸ ἐνδιαφέρον μας εἶναι νὰ δοῦμε πῶς ἓνα στοιχεῖο θὰ ὁδηγήσει ταυτόχρονα καὶ τὸ χρῶμα, στὴν συνέχεια, μέσα σὲ συγκεκριμένα ὅρια, καὶ τὰ ὅρια αὐτὰ ἔχουν νὰ κάνουν μὲ τίς φυσικὲς ιδιότητες τοῦ ἀρχικοῦ καὶ θεμελιώδους στοιχείου, πού εἶναι τὸ χρυσό.

Ἔτσι λοιπόν, τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ εἶναι στὴν περιοχή τοῦ κίτρινου, παίρνει κάποιες ἀποχρώσεις γύρω στὸ κίτρινο.

Μποροῦμε, ἐπίσης, νὰ θεωρήσουμε σὰν κέντρο τὸ κίτρινο, μὲ τὰ ψυχρὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ «πορεία» πρὸς τὸ μπλέ, ἀπὸ τὴν μία πλευρά καὶ τὰ θερμὰ χρώματα, πού εἶναι ἡ «πορεία» πρὸς τὸ κόκκινο, στὴν ἄλλη πλευρά.

Ἀπ' τὴν στιγμή λοιπόν, πού ἔχουμε τὸ χρυσό, μὲ τὸν συμβολισμό πού ἀναφέραμε, θὰ δοῦμε ὅτι ἓνα δεύτερο ἐπίσης ἀπαραίτητο στοιχεῖο, πού χωρὶς αὐτὸ δὲν νοεῖται ἡ ἔννοια τῆς Εἰκόνας, εἶναι τὸ φωτοστέφανο.

Τὸ φωτοστέφανο δὲν ἀνήκει σὰν στοιχεῖο στὸ χρυσό. **Εἶναι** ἐπί-

σης χρυσό, ἀλλὰ δὲν ἀνήκει στὸ χρυσό, ἀνήκει στὴν μορφή. **Τ**ὸ φωτοστέφανο εἶναι ἡ πνευματικότητα τοῦ συγκεκριμένου προσώπου, ποὺ ἀγιογραφεῖται. **Ε**πομένως, δὲν εἶναι ἓνα στοιχεῖο, ἓνας κύκλος, ποὺ ἀνήκει σ' αὐτὸ τὸ σύμβολο (τοῦ χρυσοῦ).

Απλῶς, ἐκεῖ δηλώνεται ὅτι ὑπάρχει κοινωνία, ὑπάρχει ταύτιση· τὸ πνεῦμα τοῦ προσώπου εἶναι συμφιλωμένο μὲ αὐτὸ ποὺ δηλώνει

τὸ χρυσό, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. **Ἄ**ρα, τὸ φωτοστέφανο ἀνήκει στὴν μορφή καὶ εἶναι μία δήλωση, ὅτι (ἡ μορφή) ἐντάσσεται, ἔχει ἀποκτήσει αὐτὴν τὴν σχέση, τὴν ταύτιση μὲ τὸν συμβολισμό ποὺ ἔχει τὸ χρυσό. **Ἀ**πὸ ἐκεῖ καὶ πέρα, τὰ χρώματα θὰ ἀκολουθήσουν, μέσα στὰ ὅρια αὐτά, μὲ πολλοὺς κανόνες, οἱ ὁποῖοι θὰ προκύψουν ἀπὸ κάποια ιδιότητα, γιὰ τὴν ὁποία θὰ μιλήσουμε στὴν συνέχεια...

Ἄς δοῦμε, λοιπόν, ὅταν ἔχουμε μία Εἰκόνα, τὰ στάδια, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ξεκινήσουμε.

Ἀφοῦ **καθορίσουμε** τὸ περίγραμμα, δηλαδή τὴν περιοχὴ τοῦ χρυσοῦ καὶ χρυσώσουμε, στὴν συνέχεια ἔχουμε ἓνα πρῶτο σκίτσο, τὸ ὁποῖο ὀριοθετεῖ τὶς λεπτομέρειες τῆς ζωγραφικῆς μας, ἀναλόγως τοῦ τί εἶναι. **Δ**ηλαδή, τὰ ρούχα, τὸ Εὐαγγέλιο σὲ μία μορφή, ἢ τὰ ἐπὶ μέρους στοιχεῖα μιᾶς παράστασης.

Ἀπὸ τὴν στιγμή, λοιπόν, ποὺ καταγραφοῦν αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, οὐσιαστικά ἔχουμε ἓνα σκίτσο, μία γραμμὴ, ἡ ὁποία περιγράφει-ὀριοθετεῖ τὸ θέμα. **Αὐτὸ** τὸ κομμάτι τοῦ σκίτσου θὰ πρέπει στὴν συνέχεια νὰ ἀποκτήσει καὶ ἓνα βάθος, γιὰτὶ ἓνα σκίτσο εἶναι οὐσιαστικὰ μονοεπίπεδο, ἔχει δύο διαστάσεις. **Θ**ὰ πρέπει στὴν ζωγραφικὴ νὰ εἰκαστεῖ καὶ ἡ τρίτη διάσταση, τοῦ βάθους, γιὰ νὰ εἶναι ρεαλιστικὴ.

Συνήθως, -στὴν κλασσικὴ ζωγραφικὴ οἱ τρόποι εἶναι πάρα πολλοί-, γίνεται μιὰ μίμηση τοῦ φυσικοῦ φωτός, ἔχουμε σκίαση καὶ ἐπίσης χρησιμοποιεῖται ἡ προοπτικὴ, γιὰ νὰ μᾶς δηλώσει γεωμετρικὰ τὸ βάθος. **Σ**τὴν Εἰκονογραφία, στὴν βυζαντινὴ Εἰκόνα, ἡ τρίτη διάσταση, τοῦ βάθους, δίνεται μὲ τρία φῶτα, τὰ ὁποῖα δηλώνουν τὸ

μὲν σκουρότερο τὸ βαθύτερο (σημεῖο), τὰ δὲ φωτεινότερα τὰ πιὸ ἐξωτερικὰ (κοντινὰ στὸν θεατὴ σημεῖα).

Ἔτσι, λοιπόν, αὐτὴ ἡ κλίμακα τῶν τριῶν φώτων, δουλεμένη μὲ μία ἀρμονικὴ πρόοδο, μπορεῖ νὰ μᾶς δώσει μὲ πειστικότητα, -μόνο αὐτοὶ οἱ τρεῖς τόνοι-, νὰ μᾶς δώσουν τὸ βάθος, τὴν τρίτη διάσταση.

Ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἡ ἐπιλογὴ τριῶν τόνων ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν ἀναφορὰ στὸν Τριαδικὸ Θεό. Δὲν ὑπάρχει στοιχεῖο στὴν Εἰκόνα, τὸ ὁποῖο νὰ μὴν ἔχει ἀκριβῶς ἓνα συμβολισμό, προκειμένου νὰ δεχθοῦμε ἐμεῖς ἓνα μήνυμα.

Ὁ σκοπὸς τῆς Εἰκόνας εἶναι ὁ ἴδιος ἀκριβῶς μὲ αὐτὸν ὁποιοῦδήποτε πράγματος, τὸ ὁποῖο συντελεῖται μέσα στὴν Ἐκκλησία. **Ἡ** Εἰκόνα, σὰν ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἔχει ἄλλη ἀποστολὴ ἀπὸ τὴν ἴδια ἀκριβῶς τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ δοῦμε κάποιες ἀναλογίες στὴν συνέχεια.

Ἔτσι, λοιπόν, τὸ σκίτσο μας ἀρχικὰ εἶναι γραμμικό, ἐνῶ τὰ τρία φῶτα διακρίνονται ἐπειδὴ εἶναι ἐπιφάνειες. **Καὶ** ἐδῶ ἔχουμε μία διάκριση ποιότητας· τὸ σκίτσο εἶναι γραμμική, ἐνῶ τὰ τρία φῶτα εἶναι ἐπιφάνειες. Καὶ αὐτὸ ἐνδεχομένως νὰ ἀνάγεται σὲ ἓνα συμβολισμό. Δὲν θὰ σᾶς κουράσω ὅμως νὰ μποῦμε σὲ πολλὲς λεπτομέρειες, διότι θέλω γρήγορα νὰ πᾶμε νὰ δοῦμε μιὰ σφαιρικὴ εἰκόνα ὡς πρὸς αὐτό, πὺ κατὰ τὴν γνώμη μου, ἡ Εἰκόνα θέλει νὰ μᾶς πεῖ.

Τὸ σκίτσο, ἐπομένως, δημιουργεῖται ἀπὸ δύο γραμμικά στοιχεῖα, φωτεινὰ καὶ σκοτεινά. Φωτεινὰ καὶ σκοτεινά, γιὰ νὰ δηλωθεῖ ἐπίσης -κάνω, ἀπλῶς, ἓνα μικρὸ ὑπαινιγμό- ἡ κυριαρχικὴ δομὴ τοῦ κόσμου μας, ἡ σύνθεση τῶν ἀντιθέτων. **Ἡ** ζωή, ἐδῶ, συντίθεται ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τὰ ἀντίθετα στοιχεῖα.

Στὴν συνέχεια τὰ τρία φῶτα εἶναι αὐτὰ πὺ ἐμψυχώνουν αὐτὰ τὰ σκίτσα πὺ κάνουμε, τοὺς δίνουν ζωή, τὰ ὁλοκληρώνουν καὶ κάνουν (μαζί τους) μιὰ πληρότητα...

Συνεχίζεται

Τὰ ἱερὰ Ἐγκαίνια τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ

«Ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου Σου»

Τὴν Κυριακή, Ε' Ματθαίου, 12ῃ Ἰουλίου 2021 ἐκ. ἡμ., Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου, ἐτελέσθησαν, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου, τὰ πλήρη Χάριτος, κατανύξεως καὶ μεγαλοπρεπείας Ἐγκαίνια τοῦ

Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ καὶ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, στὴν ὁμώνυμο Ἱερὰ Ἀνδρώα Μονή, παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς.

Ὁ νέος μεγαλοπρεπὴς αὐτὸς Ναὸς ἀνεγειρόταν ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ἀπὸ Ἀδελφούς τῆς Μονῆς, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ὀβολου τῶν πιστῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τινῶν ἐξ αὐτῶν.

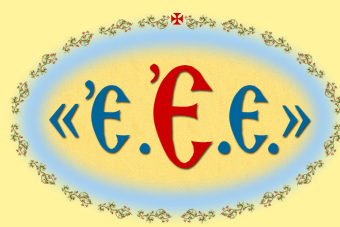
Ἡ δὲ ἀγιογράφησις τοῦ πραγματοποιεῖται μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ ἀγιογραφείου τῆς Μονῆς καὶ τὴν συγκινητικὴ, ἀνιδιοτελεῆ βοήθεια πολλῶν Μελῶν τοῦ «Εργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας». Εὐρίσκεται δὲ σὲ ἱκανοποιητικὴ ἐξέλιξη καὶ προχωρεῖ σταδιακῶς, Χάριτι Θεοῦ, πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσί της.

Μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν κοπιόντων Ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ δῶῃ εἰς αὐτοὺς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ οὐράνια!

Εγκαίνια
Τερού Ναού

Δραστηριότητες

Εγκαίνια
Τερού Ναού

Πολιτιστικό Έργαστήρι
«Η Πανύμνητος»

«Η Συμβολή της Έκκλησίας
στην Επανάσταση του 1821»

Επισκέψεις
Φίλων

Επισκέψεις
Σεβασμάτων

Καλοκαιρινή «ἐξόρμηση» στην Τσεχία

Χάριτι Θεοῦ, πραγματοποιήθηκε, μεταξύ 12ης καὶ 19ης Ἰουλίου 2021 πολ.ἡμ., μία ἀκόμη εἰκονολογικὴ «ἐξόρμηση» στὴν λίαν φιλόξενη, ἀλλὰ καὶ εἰκονόφιλη Δημοκρατία τῆς Τσεχίας.

Στόχος, ἡ συνδρομὴ Μελῶν τοῦ Ἑργαστηρίου μας στὴν ὁλοκλήρωση καὶ τοποθέτηση δύο Παντοκρατόρων, τοὺς ὁποίους εἶχαν ἀγιογραφήσει Τσέχοι Συμμαθητές τους.

Συμμετεῖχαν -παρὰ τὸ προχωρημένο καλοκαίρι- στὴν εὐλογημένη καὶ θαυμαστὴ αὐτὴν ἐμπειρία, μὲ μεγάλη χαρά, ἀρκετὰ Μέλη τῶν ἐκεῖ Ἑργαστηρίων, τὰ ὁποῖα αὐξάνονται καὶ καταρτίζονται, σὺν Θεῷ καὶ χρόνῳ, *ἔτι καὶ ἔτι*, στὴν εὐλογημένη Τέχνη καὶ Ἐπιστὴμῇ τῆς Ὁρθόδοξης Εἰκονογραφίας!

Καρδιά συντετριμμένη

Ἡ Πηγὴ τῆς Ἑμπνευσης

Φώτη Κόντογλου

Μέρος Β΄

...**Κ'** ἐκεῖ πού τὰ συλλογίζομουν αὐτά, ἔνοιωσα μεσα μου ἓνα θάρρος καὶ μία ἀφοβία ἀκόμα πιὸ μεγάλη, κ' εἰρήνη μὲ περισκέπασε, κ' εἶπα τὰ λόγια πού εἶπε ὁ Ἰωνᾶς μέσα ἀπὸ τὸ θεριόπαρο: «Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου»! «Ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τοῦ Ἄδη ἄκουσες τὴν κραυγὴ μου, ἄκουσές τη φωνή μου. Ἄβυσσο ἄπατη μὲ ἔξωσε. Τὸ κεφάλι μου χώνεψε μέσα στὶς σκισμάδες τῶν βουνῶν, κατέβηκα στὴ γῆς, πού τὴν κρατᾶνε ἀμπάρες ἀκατέλυτες. Ἄς ἀνεβεῖ ἡ ζωὴ μου ἀπὸ τὴ φθορὰ πρὸς ἐσένα, Κύριε ὁ Θεός μου. Τὴν ὥρα πού χάνεται ἡ ζωὴ μου, θυμήθηκα τὸν Κύριο. Ἄς ἐρθεῖ ἡ προσευχή μου στὴν ἁγιασμένη ἐκκλησιά σου. Ὅσοι φυλάγονται μάταια καὶ ψεύτικα θὰ παρατηθοῦνε χωρὶς ἔλεος. Μὰ ἐγὼ θὰ σὲ φχαριστήσω καὶ μὲ φωνὴ αἰνέσεως θὰ σὲ δοξολογήσω». Καὶ πάλι δόξασα τὸν Θεὸ καὶ τὸν φχαρίστησα γιατί μ' ἔκανε ἀν-αίσθητο γιὰ τὶς ἡδονὲς τοῦ κόσμου, τόσο πού νὰ σιχαίνουμαι ὅσα εἶναι ποθητὰ γιὰ τοὺς ἄλλους, καὶ νὰ νοιώθω πὼς εἶμαι

κερδισμένος, ὅποτε οἱ ἄλλοι λογαριάζουνε πῶς εἶμαι ζημιωμένος· καὶ γιατί πῆρα δύναμη ἀπὸ Κεῖνον νὰ καταφρονήσω τὸν σατανᾶ, ποὺ παραφυλάγει πότε θὰ λιγοψυχήσω, κ' ἔρχεται καὶ μοῦ λέγει: «Πέσε προσκύνησέ με, γιατί θὰ γίνουμε ψωμιὰ αὐτὲς οἱ πέτρες ποὺ βλέπεις». Καὶ πάλι ξανάρχεται καὶ μοῦ λέγει: «Ἔ, πῶς χαίρεται ὁ κόσμος! Ἀκοῦς τὸν ἀλαλαγμό, τὶς φωνὲς ποὺ βγαίνουνε ἀπὸ τὰ παλάτια, ὅπου διασκεδάζουνε οἱ φτυχισμένοι ὑποταχτικοί μου, ἄντρες καὶ γυναῖκες; Πέσε προσκύνησέ με καὶ θὰν ἀπλώσεις μονάχα τὸ χέρι σου νὰ τὰ πάρεις ὅλα. Ἐσὺ εἶσαι ἄνθρωπος τιμημένος γιὰ τὴν τέχνη σου· γιατί νὰ ὑποφέρνεις, σὲ καιρὸ ποὺ αὐτοὶ χαίρουνται ὅλα τὰ καλὰ καὶ τ' ἀγαθὰ, μ' ὅλο ποὺ δὲν ἔχουνε τὴ δική σου τὴν ἀξιοσύνη; Κοίταξε τὴ φτώχειά σου, κι ἂν δὲν λυπᾶσαι τὸν ἑαυτό σου, λυπήσου τὴν καϋμένη τὴ γυναῖκα σου, τὸ φτωχὸ τὸ παιδί σου, ποὺ ὑποφέρνουνε ἀπὸ σένα! Ἄλλη φορὰ τὸν ἄκουγα, μὲ ὅλο ποὺ δὲν ἔκανα ὅ,τι μοῦ ἔλεγε, μὰ τώρα τὸν ἄφησα νὰ λέγει χωρὶς νὰ τὸν ἀκούω ὁλότελα. Ἐμένα ὁ νοῦς μου ἦτανε σὲ κείνους τοὺς θλιμμένους καὶ τοὺς βασανισμένους, ποὺ δὲν ἔχουνε ἐλπίδα, καὶ σὲ κείνους ποὺ τρώγανε καὶ πίνανε κείνη τὴ νύχτα, καὶ χορεύανε μὲ τὶς γυναῖκες ποὺ δὲν ἔχουνε ντροπὴ, καὶ σὲ κείνους ποὺ μαζεύουνε πλούτη κι ἀδι-αφόρετα πράγματα ποὺ δὲν μποροῦνε νὰ τ' ἀποχωριστοῦνε σὰν σιμῶσει ὁ θάνατος, καὶ ποὺ κατὰ-γίνονται νὰ δέσουνε τὸν ἑαυτό

τους με πιό πολλά σκοινιά, ἀντὶς νὰ τὰ λιγοστεύουνε. Ἐπειδὴς οἱ δύστυχοι εἶναι φτωχοὶ ἀπὸ μέσα τους κι ἄδειανοὶ καὶ τρεμάμενοι καὶ θέλουνε νὰ ζεσταθοῦνε καὶ ρίχνουνε ἀπὸ πάνω τους ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, σὰν τὸν θερμασμένο ποὺ ρίχνει ἀπάνω του παπλώματα καὶ ροῦχα, δίχως νὰ ζεσταθεῖ. Λογαριάζω πὼς οἱ σημερινοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι πιό φτωχοὶ στὸ ἀπομέσα πλοῦτος, γιὰ νὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τόσα πολλὰ μάταια πράγματα. Αὐτὰ ποὺ λένε χαρὲς καὶ ἡδονές, τὰ δοκίμασα κ' ἐγὼ σὰν ἄνθρωπος, καὶ πίστευα κ' ἐγὼ πὼς ἦτανε στ' ἀλήθεια χαρὰ κ' εὐτυχία. Μὰ γλήγορα κατάλαβα πὼς ἦτανε ψευστιὲς καὶ φαντασίες ἀσύστατες, καὶ πὼς χοντραίνουνε τὴν ψυχὴ καὶ στραβώνουνε τὰ πνευματικὰ της μάτια καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δεῖ, καὶ γίνεται κακιὰ κι ἀλύπητη στὸν πόνο τ' ἀδερφοῦ της, ἀδιάντροπη, ἀκατάδεχτη, ἄθεη, θυμώτρα, αἰμοβόρα...

Πρωτοφανὴς «ἐκρηξη» ἐπισκεψιμότητας στὸ Ἰστολόγιό μας, κατὰ τὸ τελευταῖο δίμηνο

<http://agiografikesmeletes.blogspot.com/>

12ος χρόνος λειτουργίας, 4.000 ἀναρτήσεις

Σὲ λίγο τὸ ἱερὸ ἐκεῖνο χέρι ποὺ στηλίτευε τοὺς εἰκονομάχους κόπηκε, καὶ βαμμένο στὸ αἷμα τοῦ κρεμάστηκε στὴν ἀγορά, σὲ δημόσια θέα.

Τὸ βράδυ ὁ Ὅσιος στέλνει μεσίτες καὶ ζητᾷ τὸ χέρι του νὰ τὸ ἐνταφιάσει. Μόλις τὸ φέρνουν, τὸ παίρνει καὶ κατευθύνεται στὸ ἐκκλησιάκι ποὺ εἶχε στὸ σπίτι του. Πλησιάζει στὴν Εἰκόνα τῆς Κυρίας

αὐτῆς Θεοτόκου, πέφτει μὲ τὸ πρόσωπο καταγῆς, τοποθετεῖ τὸ κομμένο χέρι στὴ θέση του καὶ παρακαλεῖ καὶ θρηνεῖ καὶ στενάζει:

«**Δ**έσποινα πάναγνη, Μητέρα τοῦ Θεοῦ μου, ἡ δεξιὰ μου κόπηκε γιὰ τὶς σεπτὲς Εἰκόνες. Δὲν ἀγνοεῖς τὴν αἰτία π' ὀργίστηκε ὁ Λέων. Πρόφθασε γρήγορα, λοιπόν, καὶ γιάτρεψε τὸ χέρι. Ἡ δεξιὰ τοῦ Ποιητοῦ, ποὺ εἶν' ἐκ τῆς σαρκὸς Σου, πολλές δυνάμεις ἐνεργεῖ μὲ τὴν παράκλησή Σου. Τώρα λοιπόν τὸ δεξιὸ θεράπευσέ μου χέρι, γιὰ νὰ συγγράφει μὲ ρυθμὸ καὶ ἀρμονία ὕμνους, ὅσους μοῦ δώσεις νὰ ποιῶ γιὰ Σὲ καὶ τὸν Υἱόν Σου καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση Πίστεως Ὁρθοδόξου. Ὅσα ζητήσεις δύνασαι ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα!».

Αὐτὰ εἶπε μὲ δάκρυα ὁ Ὅσιος κι ἀποκοιμήθηκε. Βλέπει τότε τὴ Θεομήτορα στὴν Εἰκόνα της, νὰ τὸν κοιτάζει μὲ ἰλαρότητα καὶ πονετικὰ νὰ τοῦ λέει:

- **Γ**ιὰ κοίτα! Τὸ χέρι σου θεραπεύτηκε. Μὴ στενοχωριέσαι ἄλλο. Κάνε τὸ ὅμως, καθὼς μοῦ ὑποσχέθηκες, «κάλαμον γραμματέως ὀξυγράφου»!...

Ξυπνᾷ ὁ Ἰωάννης καὶ βλέπει κατάπληκτος τὸ χέρι του θεραπευμένο καὶ συγκολλημένο. Εἶναι τόση ἡ χαρά του, ὥστε ὅλη ἐκεῖνη τὴ νύχτα ψάλλει ἐγκώμια καὶ εὐχαριστίες στὴν Παναγία μας, στὴν Εἰκόνα τῆς Ὅποιας ἀφιερώνει, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη, ἓνα χέρι ἀπὸ ἀσῆμι.

Ἡ θαυμαστὴ θεραπεία τὸν συγκλονίζει βαθιὰ καὶ τὸν ὀδηγεῖ σὲ μία μεγάλη ἀπόφαση. Ἐλευθερώνει τοὺς δούλους του, μοιράζει τὴν περιουσία του καὶ ξεκινᾷ, ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε βιωτικὴ μέριμνα, γιὰ τὴ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ ἀγίου Σάββα μὲ τὸν ἱερὸ σκοπὸ νὰ μονάσει...

**Ἡ «Ἀνοικτὴ» Ἑκθεση μας,
στὴν τζαμωτὴ πρόσοψη τοῦ Ἑργαστηρίου μας...**

Μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκε ἡ Ἑκθεση Ἑργῶν τοῦ «Ἑργαστηρίου Ἑκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας» καὶ τῶν «ὁμορῶν» Τμημάτων Ψηφιδωτοῦ καὶ Ξυλογλυπτικῆς, μὲ τὴν τήρηση τῶν συνεχιζόμενων ὑγιεινονομικῶν μέτρων.

Τὰ Ἔργα ἐφιλοκάλησαν, κυρίως μέσῳ Τηλε-Συνάξεων, Μέλη ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω Τμήματα, στὸν ἀγῶνα τους, γιὰ τὴν ἀξιοπρεπὴ ἀντιμετώπιση τῆς διετοῦς πολυμέτῳπης δοκιμασίας, μὲ σταθερὸ στόχο τὴν ὑπερβαση τῆς παραίτησης καὶ τὸ πέρασμα

- ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία, πρὸς τὴν Ἀγάπη,
- ἀπὸ τὸν ἐαυτό τους, πρὸς τὸν Ἄλλο,
- ἀπὸ τὸ σκοτάδι τοῦ «ἐγώ», πρὸς τὸ Φῶς τοῦ «Ἐμεῖς»!...

Ίστολόγιο (blog):
agiografikesmeletes.blogspot.gr

e-mail
eee@agiografia.org